

досліджень у профорієнтаційних напрямках (що зроблено у період 1984-2012 рр.), але ще й для діагностики інстинктів (як неусвідомлених мотиваторів), інноваційних особливостей суб'єктів їх реалізації та визначення рівня та варіативності мотивів індивідів для проектування тих чи інших видів їх діяльності. Як результат, створена «об'ємна база даних», яка постійно поповнюється та досліджується із використанням методів математичної статистики.

Результати цих робіт дозволили працівникам кафедри ППСУ суттєво поповнити уявлення про професіограми викладачів та фахівців різного спрямування, сформулювати нові дидактичні задачі при підготовці випускників вишів та спеціалістів вищої кваліфікації.

Література

1. Драйден Гордон, Вос Джаннетт. Революція в навчанні. - Львів: Літопис, 2005. - 542 с.
2. Рашкевич Ю. М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: монографія / Ю. М. Рашкевич. - Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. - 168 с.

СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СТУДЕНТСТВА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Климентович Ольга Богданівна

Національний університет "Львівська політехніка"

79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна, bojachok@gmail.com

Розглянуто питання актуальності становлення системи ціннісних орієнтацій студентської молоді. Розкрито значення середовища вищого навчального закладу при формуванні світогляду, системи ціннісних пріоритетів, ідентичності, професійного та морального самовизначення студентства.

Проблема становлення системи ціннісних орієнтацій розглядається у зв'язку із соціалізацією особистості, процес якої залежить як від зовнішніх соціальних, так і від внутрішніх особистісних факторів. Крім того, у процесі соціалізації людина активно засвоює соціальний досвід і перетворює його у власні цінності, установки, орієнтири.

Для зрілої особистості показником міри її соціалізації є розвинені ціннісні орієнтації. Стейкість і несуперечлива сукупність ціннісних орієнтацій забезпечує такі якості особистості, як цілісність, надійність, вірність певним принципам й ідеалам, здатність до вольових зусиль в ім'я цих ідеалів і цінностей, активність життєвої позиції. Нерозвиненість ціннісних орієнтацій - ознака інфантилізму, панування зовнішніх стимул-реакцій у внутрішній структурі особистості, ознака безпосередності дії об'єкту прагнення на потребу. [2]

Формування особистості триває протягом усього онтогенезу індивіда, проте період навчання у ВНЗ, а саме студентський вік, відіграє особливо значущу роль у цьому процесі. У ці роки (17–22 роки) відбувається формування основних стабілізуючих внутрішньо особистісних структур, які в подальшому зумовлюватимуть особливості життєвого шляху людини, його життєві плани, рівень професійних досягнень, самосвідомість та ставлення до себе, готовність до сімейного життя, а саме світогляд, систему ціннісних пріоритетів, ідентичність, професійне та моральне самовизначення.

Для досягнення вершини успіху, для розкриття особистісних та професійних якостей, для реалізації власних потенціальних можливостей та бажань, індивід повинен знайти в своїй діяльності ту частину, яка відповідає його власним установкам, потребам, бажанням і цілям. На думку С.Максименка, в людини проявляється більше

можливостей для найповнішої самореалізації якраз в тому випадку, коли їй зрозумілим стає власне покликання. [3]

Найбільш активний розвиток моральних та естетичних норм, становлення характеру, оволодіння повним комплексом соціальних і професійних функцій дорослої людини припадає на період навчання у ВНЗ. Як наголошує автор Б.Ананьєв, у студента зароджується власне середовище та поведінкові моделі. [1] Велике значення середовища вищого навчального закладу при самовизначенні студента, формуванні поглядів на навколишній світ, засвоєнні чи зміні цінностей, інтересів, спрямувань та принципів надає Н. Шевченко. [4]

Як бачимо, доволі складні завдання ставляться перед сучасною системою вищої освіти. Особливо актуальним вищезазначене виглядає в контексті підготовки майбутніх фахівців в галузі управління в освіті. Отже, вища школа повинна адекватно реагувати на управління навчальним процесом, таким чином сприяючи свідомому становленню у студентів гуманістичних загальнолюдських та професійних ціннісних орієнтацій, особистісних смислів у гармонійному їх взаємозв'язку.

Література

1. Ананьєв Б. Г. О проблемах современного человекознания / Б. Г. Ананьєв. – СПб. : Питер, 2001. – С.231.
2. Кириленко Г. Г., Шевцов Е.В.Краткий философский словарь.-М.:МГУ, 2002. - С.423.
3. Максименко С. Д. Психологія в соціальній та педагогічній практиці: методологія, методи, програми, процедури: [навч. посібник для вищої школи] / С. Д. Максименко. – К.: Наукова думка. – 1998. – С.10.
4. Шевченко Н. Професійна свідомість практичного психолога: структура та специфіка функціонування / Н. Шевченко // Психологія і суспільство. – 2009. – №4. – С.167-179.

ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЛЬВІВСЬКОЇ ПОЛІТЕХНІКИ

Колодій Ігор Степанович

Ну «Львівська політехніка», 79012, м. Львів, вул. С. Бандери, 12, kolodij-IS@yandex.ua

У доповіді розкривається питання впровадження та функціонування системи управління якістю Львівської політехніки, проведення моніторингу і контролю якості навчального процесу та підготовки фахівців.

У Національній доктрині розвитку освіти зазначено, що освіта – основа розвитку особистості, суспільства, нації та держави, запорука майбутнього України. Вона є визначальним чинником політичної, соціально-економічної, культурної та наукової життєдіяльності суспільства. Освіта відтворює і нарощує інтелектуальний, духовний та економічний потенціал суспільства [3].

Освіта є стратегічним ресурсом поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення авторитету і конкурентоспроможності держави на міжнародній арені [1].

Переважає більшість науковців і практиків, які працюють у вищій освіті, вважають центральною проблемою реформування сучасного освітнього простору України саме підвищення її якості.